

Anneke van Baalen & Marijke Ekelschot

Wie organiseert de volgende vrouwenstaking?*

Over organisatievormen is in de loop van de jaren al heel wat afgepraat. Juist door vrouwen die in een mannenorganisatie zaten en bedenkelijk naar de autonome vrouwenbeweging keken; bestond die wel? Want die hadden immers geen duidelijk herkenbare mannelijke organisatievorm, met besturen, hiërarchieën, kontributies, ledenvergaderingen en een 'klupblad'? Ik zou er wel uitgaan, zeiden vakbonds vrouwen, rooie vrouwen, CPN-vrouwen, PSP-vrouwen, uit die vakbond en partij, maar waar moet ik dan *in*, want jullie hebben niets.

Dat de autonome vrouwenbeweging 'niets' aan organisatiemiddelen zou hebben, is natuurlijk onzin. Het is wel zo dat het gezeur van de autonome femsoc of socfem, of er geen organisatie moet komen, suggereert dat er niets is, maar dat komt dan waarschijnlijk doordat daar bijna uitsluitend links-mannenlandvrouwen inzitten, wier identifikatie met dat land hen parten speelt in hun waarnemingsvermogen.

Demonstraties kan je niet organiseren als er niet een organisatievorm is; een handtekeningenactie ook niet; en bezettingen van abortusklinieken ook niet, de blokkade van het Binnenhof ook niet en - last but not least - een staking waar honderdduizenden vrouwen aan meedoen zeker niet.

De autonome vrouwenbeweging bestaat uit honderden autonome vrouwengroepen die ieder op eigen wijze bezig zijn hun eigen punten/belangenbehartiging te organiseren. Het organisatiemiddel waar al deze vrouwengroepen door verbonden zijn en wat door ieder van deze groepen gebruikt kan worden is *de telefoon*; een prachtig, ons door onpersoonlijke manschappelijke ontwikkelingen beschikbaar gesteld netwerk. Dat netwerk wordt gebruikt voor acties, demonstraties, bezettingen, blokkades en dat netwerk heeft het landelijk stakingskomitee gebruikt voor de staking; en het bleek dat duizenden vrouwen die elkaar *niet persoonlijk* kennen, met elkaar - via die telefoniese verbindingslijnen - in staat waren een staking te organiseren waaraan honderdduizenden andere vrouwen meegedaan hebben. We willen - in de hoop dat veel vrouwen aktiever van het telefoonnet als organisatiemiddel gebruik gaan maken - even op een rijtje zetten wat ons inziens elementair voor sukses/grote deelname is.

1. Een belangrijke voorwaarde is dat dat wat je wilt organiseren zodanig geformuleerd is dat het een algemene betekenis krijgt voor grote groepen vrouwen; dat wil zeggen dat de groepsidentiteit van de groep waarmee je het wilt organiseren op de achtergrond verdwijnt.
2. De aktiviteit moet zo nauwkeurig en eenduidig omschreven worden dat de vraag aan andere groepen of ze mee willen doen met ja of nee beantwoord kan worden. Dus niet: 'we willen binnenkort iets ingrijpends met het verkeer gaan doen', maar: 'we willen maandagochtend... mei om 10 uur met honderden kinderwagens het verkeersknooppunt Oudenrijn afsluiten in verband met' (een Wij Vrouwen Eisen-idee)
3. Met het starten van de organisatie neem je de verplichting voor de publiciteit in de landelijke media op je.
4. Je verplicht je - als dat financieel mogelijk is - groepen die bijvoorbeeld meedoen aan de ondertekening van een bezwaarschrift het bezwaarschrift plus ondertekenaarsters plus eventuele vooruitgang of verdere plannen te melden.

* Verschenen in *Feminist* 3, 1982 De Bonte Was

Voordelen

Via de telefoon kan alles heel snel. (Rooie vrouwen uit de PvdA-actie: plusminus een week; Vrouwenstaking plusminus 3 weken; bezwaarschrift Wet Gelijke behandeling: acht dagen)

Het is een democratisering middel- iedere groep kan er gebruik van maken.

Alle schijn-democratie van moeizame vergaderingen waarin uiteindelijk toch datgene beslist gaat worden wat de organisatoren willen, zoals in politieke partijen/vakbonden, kan achterwege blijven. Dat bespaart veel tijd, energie en reisgeld.

Het gevaar dat bij veel vrouwengroepen dreigt, namelijk dat er zóveel bezwaren worden opgeworpen dat er helemaal niets gebeurt, wordt omzeild.

Nadeel

Het telefoonnetwerk werkt alleen zolang er gebruik van gemaakt wordt. Het kent geen continuïteit zoals het lidmaatschap van een bond of partij. Telkens als een groep vrouwen mede namens andere vrouwengroepen iets wil organiseren moeten ze het hele 'apparaat' in werking stellen. Er zijn geen aktiepunten waarop bijvoorbeeld voor één jaar mandaat verleend wordt en waarop honderden vrouwengroepen zich in principe binden, om op te draven als dat nodig is.

Wij denken dat dergelijke organisaties een volgende stap moeten zijn en dat die organisaties vanuit sectoren van het betaalde en onbetaalde werk opgebouwd moeten worden. (de vrijwilligersbond, en toekomstige vrouwenvakbonden zijn voorbeelden). Zet ze op!